

Ulloq. 17. November

UKA2015/96

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse, der vurderer muligheden for at etablere en institution, der skal rådgive og hjælpe folk med personlig økonomisk gæld. Formålet skal være at tilbyde borgere med gæld gratis rådgivning fra relevante fagfolk med henblik på at få nedbragt gælden. Redegørelsen skal indeholde en beskrivelse af en sådan institutions arbejdsopgaver samt hvilke typer fagfolk, der med fordel kan tilknyttes, og hvad en sådan institution vil koste Landskassen årligt i driftsmidler. Redegørelsen skal være færdig inden efterårssamlingen 2016.

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Tak til Inatsisartut medlem Naaja Nathanielsen Inuit Ataqatigiit, for dit særdeles interessante forslag om, at pålægge Naalakkersuisut, at udarbejde en redegørelse om en institution, der skal rådgive og hjælpe folk med personlig økonomisk gæld.

Alle os borgere, der skylder stadig flere og flere penge, har en grund hertil og du har som forslagsstiller allerede selv givet svar på, hvilke mulige årsager, der kan være lagt til grund for de stadigt stigende personlige gældsposter.

I et forsøg på at effektivisere incassovirksomheden, har man stoppet for kommunernes incassovirksomhed. Da kommunerne stod for at skulle afstå dette ansvarsområde, var alle kommuner imod dette. Desværre var den daværende holdning, at kommunerne ikke kendte nok til incassovirksomhed.

I dag står vi så her og har centraliseret incassovirksomheden uden at det har fået nogen mærkbar effekt, gældsposterne er blevet ikke mindre. Således som vi kan se det udvikler sig, så er gælden til det offentlige steget og udgør næsten 1 milliard DKK. Den voldsomme gæld som i øvrigt stadig vokser er ikke til at bære, hverken for borgerne eller det offentlige, hvilket da også forslagsstilleren er inde på.

Derfor er det på tide, at vi der udarbejder lovene her, begynder at spørge os selv:

1. De tal der henvises til - hvad indeholder de?
2. Hvorfor bliver gælden fortsat ved med at stige?
3. Hvad skal vi gøre?

I Siumut mener vi, at gælden til det offentlige ikke udgør den procentvis største post. Derimod drejer det sig især om folk, der helt har mistet betalingsevnen, som er insolvente og, som er kommet alvorligt bagud trods utallige rykkere, samt, at hele dette maskineri trods alt også skal betales, idet det som bekendt ikke er gratis, at holde det administrative apparat i gang.

Den incassoform der anvendes i dag, anses af mange af de berørte mennesker som smertefuld. Incasso medarbejderne ses som "fjender". Alene dette forhold medfører således desværre, at skyldnerne og incassovirksomheden ikke kan "kommunikere" og dermed skaber store barrierer

imellem disse. Det kan ingen nok undre sig over. Som følge af centraliseringen har incassovirksomheden ikke været ude og arbejde med skyldnerne meget længe og har end ikke haft nogen nævneværdig personlig kontakt, udover den ene gang om året hvor der foretages en tjenesterejse ud på kysten og hvor det går hårdt udover de enkeltpersoner og mindre og enkeltmands ejede firmaer, der “pludselig” skal til at betale de skyldige poster.

På dette grundlag, skal vi fra Siumut, uden at bruge en masse ord herpå, fuldt ud udtrykke vores støtte til forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse, om at få undersøgt muligheden for, i et tæt samarbejde med skyldnerne, eventuelt, at kunne etablere en institution, der skal rådgive og hjælpe folk med personlig økonomisk gæld.

Jess Svane
Siumut